

Wittowie

Rodzina przemysłowców francuskiego pochodzenia. Na ziemiach polskich pierwszym przedstawicielem rodu był Jan Antoni Witt, nadworny złotnik i odlewnik Napoleona Bonaparte. Jego syn, Adolf, założył w 1820 roku zakład metalurgiczny przy ul. Elektoralfiej w Warszawie. Każdy kolejny potomek rodziny nosił to samo imię Adolf, tak aby zachować nazwę firmy. W latach 1887 – 1893 Wittowie nabyli przy ul. Leopoldyny w Warszawie (dziś Emilii Plater) dwie działki, postawili budynki fabryczne i znacznie rozwinęli zakres produkcji. W "Zakładzie Aparatów Miedzianych i Odlewni Adolf Witt i syn" wyrabiano armaturę łazienkową, piece kąpielowe, naczynia kuchenne, ale też specjalistyczne urządzenia dla szpitali. Kamienica przy ul. Emilii Plater przetrwała wojnę i pozostała w posiadaniu rodziny aż do lat 60-tych XX w., kiedy to budynki zostały znacjonalizowane, a prawowici właściciele wywłaszczeni. Obecnie mieści się w niej m.in. hostel.

Wittowie należeli do jednych z pierwszych posesjonatów Konstancina. W 1911 roku na zlecenie Adolfa i Zofii z Zawackich wybudowano tu, według projektu Bronisława Colonna-Czosnowskiego, willę „Jagiellonka”. Adolf Witt, wszedł, w 1917 roku, w skład pierwszej, 5-osobowej Rady Obywatelskiej Uzdrowiska Konstancin. Po jego śmierci (1922 r.) i śmierci jego żony, „Jagiellonka” przeszła w posiadanie Tadeusza Witta i Danuty z Chowańczaków, właścicieli największej w owym czasie firmy futrzarskiej w Warszawie i pozostała w rękach rodziny do 1945 roku.